

ဘာသာပြန်သူ၏ အမှာ

၁၉၈၀ ဝန်းကျင်။

အမေရိကား တစ်နိုင်ငံလုံးမှာ စေတနာ့နတ်ဆိုး ကိုးကွယ်မှု ပြဿနာတွေ ဆက်တိုက်ဖြစ်ခဲ့တယ်။ နတ်ဆိုးကိုရည်စူးပြီး ယဇ်ပူဇော်ရင် ခွန်အားနဲ့ အောင်မြင်မှု တွေ ရလိမ့်မယ် ဆိုတဲ့ အယူဆိုးနဲ့အတူ နတ်ဆိုးကိုးကွယ်တဲ့ အဖွဲ့တွေ ဟိုတစ်ဖွဲ့ ဒီတစ်ဖွဲ့ ပေါ်လာကြတယ်။ ယဇ်ပူဇော်မယ်လို့ အကြောင်းပြပြီး အကြမ်းဖက်မှုတွေ ဖြစ်တယ်။ ပိုဆိုးတာက ဒီအဖွဲ့တွေရဲ့ သိမ်းသွင်းမှုအောက်ကို လူငယ်တွေအများကြီး ပါသွားကြတယ်။ လူထုကလည်း သေသေချာချာ မစဉ်းစား မဆင်ခြင်နိုင်တော့ဘဲ တစ်ခုခု ဖြစ်လိုက်တာနဲ့ ဒါကတော့ နတ်ဆိုး ကိုးကွယ်တဲ့သူတွေ လက်ချက်ပဲဟေ့.. ဆိုပြီး စွပ်စွဲလာကြရော။

အမှောင် စာအုပ်ရဲ့ အဓိက ဇာတ်ကောင်က လစ်ဘီဒေး ဆိုတဲ့ မိန်းကလေး။ လစ်ဘီဒေးရဲ့ အမေနဲ့ အစ်မ နှစ်ယောက်ကို သူ့အစ်ကို အရင်းဖြစ်တဲ့ ဘန်ဒေးက သတ်ပစ်လိုက်တယ်။ ဘာကြောင့် သတ်တာလဲ။ စေတနာ့နတ်ဆိုးကို သွေးယဇ်ပူဇော်ဖို့ သတ်လိုက်တယ်လို့ လူတွေက စွပ်စွဲကြတယ်။ လူသတ်မှုဖြစ်တာကလည်း နတ်ဆိုး ကိုးကွယ်တဲ့ အမှုတွေ အကြီးအကျယ်ဖြစ်နေခဲ့တဲ့ ၁၉၈၀ ဝန်းကျင်ကိုး။ ဒါပေမယ့် ဒီလူသတ်မှုဟာ တကယ်ပဲ စေတနာ့ကို ကိုးကွယ်ပြီး ကျူးလွန်ခဲ့တဲ့ လူသတ်မှုလား၊ မဟုတ်ဘူးဆိုရင် တကယ် အဖြစ်မှန်က ဘာလဲ။ တကယ် တရားခံက ဘယ်သူလဲ ဒီမေးခွန်းတွေက ဒီဇာတ်အိမ်ရဲ့ အဓိက အုတ်မြစ်တွေပေါ့။

အမေရိကန် စာရေးဆရာမ Gillian Flynn ရဲ့ Dark Places စာအုပ်ကို ငွေ့နဲ့ခဲ့တဲ့ ၃ နှစ်လောက်ကတည်းက ကျွန်တော် ဖတ်ပြီး သဘောကျခဲ့တာ။ သူ့ရဲ့ ဇာတ်ကောင်တွေက ပီပြင်တယ်။ စာအုပ်ထဲကနေ အပြင်ကိုများ ခုန်ထွက်လာမလား ထင်ရတယ်။ ဇာတ်ကောင်တွေက ပြစ်မျိုးမှဲ့မထင် ပြည့်စုံ လိမ္မာနေတဲ့ သူရဲကောင်း တွေ မဟုတ်ဘူး။ တစ်ယောက်စီတိုင်းမှာ အမှားတွေ၊ မကောင်းတဲ့ စိတ်ဓာတ်တွေ၊

အားနည်းချက်တွေ ကိုယ်စီ ရှိတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ဇာတ်လမ်း အသွားအလာတွေ ပိုပြီး ကြွလာတယ်။ ဇာတ်ကောင်တွေ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် စကားပြောကြ၊ ထိတွေ့ ဆက်ဆံကြတဲ့အခါ ရလဒ်က ဘယ်လိုဖြစ်မလဲ ခန့်မှန်းမရတော့ဘူး။

စာအုပ်က တော်တော်လေးထူတယ်။ ဇာတ်အိမ်လည်း ကြီးတယ်။ အဖြစ် အပျက်တွေ၊ လှည့်ကွက်တွေ များတယ်။ လက်ရှိအချိန်နဲ့ အတိတ်အမှောင်ထဲက နေ့တစ်နေ့ကို ဟိုဘက်ပြလိုက်၊ ဒီဘက်ပြန်ခေါ်လာလိုက်နဲ့ ဦးနှောက်ကို ဆက်တိုက် အလုပ် ပေးတယ်။ သက်သောင့်သက်သာနဲ့ ဖတ်ရတာ လွယ်တဲ့ စာအုပ်မျိုးတော့ မဟုတ်။ စုံထောက် ဇာတ်လမ်း စစ်စစ်တစ်ခုလို့ ပြောလို့ ရတယ်။ သဲလွန်စ သေး သေးလေးတွေကို ဟိုနားတစ်စ ဒီနားတစ်စ မသိမသာ ချပြထားတယ်။

အဓိက ဇာတ်ကောင် လစ်ဘီဒေးကို ကျွန်တော် သိပ်သဘောကျတယ်။ သဘောဖြူ မနောဖြူ ရဲရင့်သူလေးမို့လို့ မဟုတ်ဘူး။ အင်မတန် အကျင့်မကောင်းတဲ့၊ လုပ်ချင်ရာ လုပ်နေတဲ့၊ တစ်ကိုယ်ကောင်းစိတ် အပြည့်ရှိတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် အဖြစ်ကနေ.. တဖြည်းဖြည်း ပြောင်းလဲလာတာကို သဘောကျတာ။ အမှန်တရား နောက်ကို စမ်းဝါးဝါး လိုက်နေရင်း သူ့အမှားတွေကိုလည်း သူ့ကိုယ်တိုင် လက်ခံ နားလည်လာတာကို အားကျမိတယ်။ စာအုပ်အရသာ ပျက်သွားမှာ စိုးတဲ့ အတွက် ဒီထက်တော့ ရှည်ရှည်ဝေးဝေး ထပ်မပြောတော့ပါဘူး။

ဒီစာအုပ်ကို ဘာသာပြန်ခွင့်ရတဲ့အတွက် ကျွန်တော် အရမ်းပျော်ပါတယ်။ ကိုယ်သိပ်ကြိုက်ခဲ့တဲ့ ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ကို စာဖတ်သူတွေကို တစ်ဆင့်ပြန်ပြော ပြခွင့်ရတယ်လို့ ယူဆတယ်။ ဘာသာပြန်တဲ့အခါ အနည်းငယ် ပြုတ်ကျကျန်ရစ် ခဲ့တာတွေ ရှိနိုင်တယ်။ ဟိုဟိုဒီဒီ ဖြည့်ထားတဲ့ စကားလုံးလေးတွေလည်း ပါနိုင်ပါ တယ်။ မူရင်းစာအုပ်က အပြစ်ပြောစရာမရှိလောက်အောင် ကောင်းတယ်။ အခု ဘာသာပြန်စာအုပ်က ဖတ်မကောင်းရင် ကျွန်တော့် အပြစ်ပါပဲ။

စာအုပ်ထဲက လစ်ဘီဒေးနဲ့အတူ သူ့ရဲ့ အတိတ်အမှောင်ထဲကို တိုးဝင်ရင်း ဇာတ်လမ်းကောင်းတစ်ခု.. ရှာဖွေတွေ့ရှိနိုင်ကြပါစေ။

ချမ်းမြေ့ဝင်း